

रुचि चिंतना सांनिध्यमां

समयनो पोकार ज्ञानयज्ञ

गायत्री मंत्र अमारी साथे साथे

ॐ लूर्लुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं लर्गो- ।
देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

अभिल विश्व गायत्री परिवार

<http://awgp.org>

<http://rushichintan.com>

સમયનો પોકાર - જ્ઞાનયજ્ઞ

દેવીઓ અને ભાઈઓ,

મનુષ્યની મૂળ શક્તિ વિચારણા છે. એના આધારે જ પોતાની આટલી પ્રગતિ કરી શકવી એના માટે શક્ય બની છે. વિચારોની ઉત્કૃષ્ટતા જ એને ઊંચે લઈ જાય છે અને નિકૃષ્ટતા નીચે પાડે છે. બધી સમસ્યાઓ વિચારોની વિકૃતિથી ઉત્પન્ન થાય છે અને એમનું સમાધાન દ્રષ્ટિકોણ બદલવાથી જ થાય છે. આપણે જે કંઈ સારાં-ખરાબ કામ થતાં જોઈએ છીએ, એમને વિચારપદ્ધતિથી પ્રતિક્રિયા માત્ર કહી શકાય. આપણે દરરોજ જોઈએ છીએ કે એક પ્રકારનો વિચાર એકને દેવતા બનાવી દે છે અને બીજા પ્રકારનો વિચાર બીજાને દાનવની પંકિતમાં લાવીને ઊભો કરી દે છે. ખરેખર, જે જેવું વિચારે છે તે એવો જ બની જાય છે. વિચારવાની દિશામાં જ ક્રિયા બને છે અને એનું જ પરિણામ પરિસ્થિતિઓના રૂપમાં સામે આવે છે.

પરિસ્થિતિઓનો પોતાનો કોઈ સ્વતંત્ર આધાર નથી. એ આપણા કાર્યનું પરિણામ માત્ર છે. આ જ રીતે કાર્ય પણ પોતાની રીતે નથી થતું. વિચારોની પ્રેરણા જ આપણી કાર્યપદ્ધતિ માટે પૂરી રીતે જવાબદાર હોય છે. આ તથ્યને પૂરેપૂરું સમજી લેવાથી આજની સમસ્યાઓનું કારણ અને નિવારણ સારી રીતે થઈ શકે છે. એ દુઃખની વાત છે કે અત્યાર સુધી આ પ્રકારનું ચિંતન નહીંવત્ થયું છે. જે થયું છે એને મહત્વ આપવામાં ન આવ્યું. આપણા મૂર્ધન્ય લોકો એટલું જ વિચારે છે કે શાસનતંત્રના માધ્યમથી સુવિધાના સાધનો વધારી લેવાથી મનુષ્ય સુખી થશે અને પોતાની સમસ્યાને હલ કરી લેશે, પરંતુ જોઈએ છીએ કે એ માન્યતાઓ ખોટી સિદ્ધ થઈ રહી છે. શાસનતંત્રને સુધારવા માટે જેટલો પ્રયત્ન કરીએ છીએ એટલી જ એમાં વિકૃતિઓ રહી છે.

અર્થતંત્રે નિસ્સંદેહ ઘણા પ્રકારની સંવિધાઓ ઉત્પન્ન કરી છે, પરંતુ પરિણામ ઊલટું જ આવી રહ્યું છે. વધેલા ધનનો દુરુપયોગ વધી રહ્યો છે અને એનાથી અપરાધો, રોગો તથા દ્વેષ ભરેલી ઘટનાઓ તીવ્ર થતી જાય છે.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

વિલાસિતાની વધી ગયેલી આકાંક્ષાઓની સામે આજીવિકા નિરંતર ઓછી પડતી રહે છે અને વ્યક્તિ પોતાની જાતને અધિક દરિદ્ર તથા વધારે અભાવગ્રસ્ત અનુભવી રહ્યો છે. વિજ્ઞાન, શિક્ષણ, ચિકિત્સા, શિલ્પ, કલા, પરિવહન, વાહન વહેવાર, ઉદ્યોગ, મનોરંજન, અસ્ત્રશસ્ત્ર બધાં જ સાધનો વધી રહ્યાં છે, પરંતુ એના ફળસ્વરૂપે વ્યક્તિની શારીરિક તથા માનસિક સ્વસ્થતામાં સહેજ પણ સુધારો થયો નથી, ઊલટી વિકૃતિ જ વધી છે. આ રીતે કાનૂનના ઢાંચા વધારવા, સુરક્ષાની વ્યવસ્થા કરવાના પ્રયત્નો કરવામાં આવી રહ્યા છે. એ પણ સમાજની સદ્ભાવના, સંગઠન, સુવ્યવસ્થા, સમર્થતા તથા પ્રગતિમાં સહાયક નથી થઈ રહ્યા. બહારથી લાભું પહોળું કલેવર ઊભું થયેલું દેખાય છે, પરંતુ અંદરથી પોલંપોલ જ નજરે ચડે છે. કહેવાતી પ્રગતિમાં મૂળ બિલકુલ કમજોર છે, થોડાક ધક્કાથી પણ ઉખડી શકે છે.

સ્થાયી પ્રગતિ અને સુદૃઢ સમર્થતા માટે ચરિત્રબળ હોવું જોઈએ અને એ ઉત્કૃષ્ટ વિચારણાની ભૂમિ પર જ ઊગી શકે છે. આવું કાર્ય ન થવા માટે આપણું નેતૃત્વ અને ચિંતન સમાન રૂપથી દોષિત છે. બન્ને જણાએ તથ્યની ઉપેક્ષા કરી અને આવા જ લોભામણા ક્રિયાકલાપ તથા ઢાંચા ઉભા કરવાની પ્રવંચના કરી છે. દોડાદોડી બહુ કરી, રેતીમાંથી તેલ કાઢવાની જેમ કશું જાથમાં ન આવ્યું. તથ્યોનો તકાજો હતો કે માનવ સમાજની સામે ઉપસ્થિત સર્વતોમુખી, સર્વભક્ષી સંકટોને જોવા અને સમજવામાં આવે અને વિનાશની દિશામાં ઝડપથી જઈ રહેલાં કદમોને રોકવા માટે કોઈ નકર પગલાં ભરવામાં આવે.

સમયના પોકાર અને યુગની આવશ્યકતાને પૂરી કરવા માટે યુગ નિર્માણ યોજના એની અનોખી રીતિનીતિ તથા કાર્યપદ્ધતિને લઈને સામે આવી છે અને પ્રસન્નતાની વાત છે કે એમનું દરેક ક્ષેત્રમાં સ્વાગત થયું છે. આ યોજનાના જ્ઞાનચક્ર અભિયાને એક ચમત્કાર રજૂ કર્યો છે. વ્યક્તિ અને સમાજની સમસ્યાનું મૂળ કારણ સમજાવવાની દિશામાં જે પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા છે એમને આરંભમાં ઉપહાસાસ્પદ માનવામાં આવ્યા, પરંતુ જ્યારે આજે ઊંડાણથી વિચાર કરવામાં આવ્યો છે અને તથ્યોને સારી રીતે સમજાવવામાં આવ્યાં તો વાસ્તવિકતા સમજાય ગઈ છે.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

વિલાસિતાની વધી ગયેલી આકાંક્ષાઓની સામે આજીવિકા નિરંતર ઓછી પડતી રહે છે અને વ્યક્તિ પોતાની જાતને અધિક દરિદ્ર તથા વધારે અભાવગ્રસ્ત અનુભવી રહ્યો છે. વિજ્ઞાન, શિક્ષણ, ચિકિત્સા, શિલ્પ, કલા, પરિવહન, વાહન વહેવાર, ઉદ્યોગ, મનોરંજન, અસ્ત્રશસ્ત્ર બધાં જ સાધનો વધી રહ્યાં છે, પરંતુ એના ફળસ્વરૂપે વ્યક્તિની શારીરિક તથા માનસિક સ્વસ્થતામાં સહેજ પણ સુધારો થયો નથી, ઊલટી વિકૃતિ જ વધી છે. આ રીતે કાનૂનના ઢાંચા વધારવા, સુરક્ષાની વ્યવસ્થા કરવાના પ્રયત્નો કરવામાં આવી રહ્યા છે. એ પણ સમાજની સદ્ભાવના, સંગઠન, સુવ્યવસ્થા, સમર્થતા તથા પ્રગતિમાં સહાયક નથી થઈ રહ્યા. બહારથી લાભું પહોળું કલેવર ઊભું થયેલું દેખાય છે, પરંતુ અંદરથી પોલંપોલ જ નજરે ચડે છે. કહેવાતી પ્રગતિમાં મૂળ બિલકુલ કમજોર છે, થોડાક ધક્કાથી પણ ઉખડી શકે છે.

સ્થાયી પ્રગતિ અને સુદૃઢ સમર્થતા માટે ચરિત્રબળ હોવું જોઈએ અને એ ઉત્કૃષ્ટ વિચારણાની ભૂમિ પર જ ઊગી શકે છે. આવું કાર્ય ન થવા માટે આપણું નેતૃત્વ અને ચિંતન સમાન રૂપથી દોષિત છે. બન્ને જણાએ તથ્યની ઉપેક્ષા કરી અને આવા જ લોભામણા ક્રિયાકલાપ તથા ઢાંચા ઉભા કરવાની પ્રવંચના કરી છે. દોડાદોડી બહુ કરી, રેતીમાંથી તેલ કાઢવાની જેમ કશું જાથમાં ન આવ્યું. તથ્યોનો તકાજો હતો કે માનવ સમાજની સામે ઉપસ્થિત સર્વતોમુખી, સર્વભક્ષી સંકટોને જોવા અને સમજવામાં આવે અને વિનાશની દિશામાં ઝડપથી જઈ રહેલાં કદમોને રોકવા માટે કોઈ નકર પગલાં ભરવામાં આવે.

સમયના પોકાર અને યુગની આવશ્યકતાને પૂરી કરવા માટે યુગ નિર્માણ યોજના એની અનોખી રીતિનીતિ તથા કાર્યપદ્ધતિને લઈને સામે આવી છે અને પ્રસન્નતાની વાત છે કે એમનું દરેક ક્ષેત્રમાં સ્વાગત થયું છે. આ યોજનાના જ્ઞાનચક્ષુ અભિયાને એક ચમત્કાર રજૂ કર્યો છે. વ્યક્તિ અને સમાજની સમસ્યાનું મૂળ કારણ સમજાવવાની દિશામાં જે પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા છે એમને આરંભમાં ઉપહાસાસ્પદ માનવામાં આવ્યા, પરંતુ જ્યારે આજે ઊંડાણથી વિચાર કરવામાં આવ્યો છે અને તથ્યોને સારી રીતે સમજાવવામાં આવ્યાં તો વાસ્તવિકતા સમજાય ગઈ છે.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

लोकले अेवले अनुभव करवा लाग्या छे के वलरारपद्धतलमां वलकृतल आववाथी ज अधःपतन थयुं छे. अभाव गरीबाछ, शोकसंताप, ञधडा तथा द्वेषनी वललीषलकाओ भूव वलकट बनी रही छे. कारणने शोधवा अने तेनुं नलराकरण करवा माटे ज्यारे ध्यान ज नथी आपवामां आव्युं, तो पछी सुभशांति, प्रगति अने समृद्धलना स्वप्नले सार्थक केवी रीते थाय ?

युगनलर्माण योजनाना ज्ञानयज्ञ अभलियान अंतर्गत जनमानसने ढंढेणवामां आव्युं छे. अेले वलरार करवा माटे नवा आधार अने समस्याओना नवां समाधान रजू कर्या छे, जेमनामां वलरार करवानी क्षमता छे अेमने समजायुं छे के वास्तवलकता अे ज छे अने जो पतननले अंत अने उत्कर्षनले आरंभ करवले होय तो आ रीते थशे के जेवुं बलाववामां आव्युं छे.

"जडु अे के जे माथा पर यढीने बले" वानी उक्ति आपणा आंढेलनना संबंधमां अक्षरशः लागु पडे छे. थोडा वर्षे पूर्व आपणा प्रयत्नलेने समजनाराओनी संख्या लाभे सुधी सीमित हती ते आजे करोडे सुधी पहोंयी छे अने नजुकना लवलष्यमां ढरेक मनुष्य सुधी पहोंयशे. ज्ञानयज्ञ अभलियान नपुंसक नथी रह्युं, परंतु अेमां सक्रलता अेटली बधी मात्रामां उत्पन्न थछ गछ छे के कार्यकर्ताओ अने सहयोगीओनी अेक मोठी शृंभला कार्यक्षेत्रमां ँतरती जाय छे.

हवे आपणले ज्ञानयज्ञ मात्र प्रचारतंत्र नथी रहयो, परंतु अेक समर्थ आंढेलनना रुपमां पोताना भूण नाभी रह्ये छे अने लागे छे के सर्वत्र ध्वंसनी प्रक्रलया चाली रही छे, अेनी साथे साथे सर्जननले रचनात्मक आधार लछने अे नवनलर्माणनले कृम पण चाली रह्ये छे. अे आगामी ढिवसलेमां अेटले प्रबण थछ जशे के ध्वंसनी उदंडता सर्जननी सार्थकतानी आगण ँली नहीं रही शके. अे पण शक्य छे के लोकले ध्वंसनी बलनढपयोगीता जाेले अने नवसर्जन माटे पूरी शकलत साथे जोडाछ जाय.

आवी संभावना ढिवसे ढिवसे वधु ँज्जवण थवा लागी छे अे जोछने संतोष थाय छे. समयनले पोकार छे के आ प्रयासलेमां हजू वधु तीव्रता लाववामां आवे.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

युगनी मांग छे के जेमने मानवता प्रत्ये प्रेम छे, तेओ युग निर्माणना प्रयत्नोने ईश्वरनी पूजा करतां पण वधारे महत्वना माने. धर्म, दर्शन अने अध्यात्मनो पडकार छे के जेमनामां आ उत्कृष्टताना प्रकाश किरणो सायेसाय विद्यमान होय तेओ युग परिवर्तन माटे , धरती उपर देवत्वनी स्थापना करवा माटे लगीरथ प्रयत्नोमां जोडाई गयेला जोवा मणशे. साइस, कर्तव्य अने पुरुषार्थनी कसोटी आजे ये रुपे सामे आवी छे के आपणे येवा त्याग तथा बलिदाननो परियय आपीये के जेनाथी मानवीय आदर्शोनुं पुनरुत्थान थई शके.

ज्ञानयज्ञमां तमे पण आहुती आपो

समस्त संकटोनुं अेकमात्र कारण छे - मानवीय दुर्बुद्धि. जे उपायथी दुर्बुद्धिने दूर करी सदबुद्धी स्थपाय, ते ज मानवकल्याणनो तथा विश्वशांतिनो समाधानकारक मार्ग छे.

युगऋषि परमपूज्य पं. श्रीराम शर्मा आचार्यज्ये वर्तमान युगनी समस्याना समाधान माटे हजरो पुस्तको लभ्यां छे. आ पुस्तकोने जन जनने वंचाववा ते आजनो युगधर्म छे. पुस्तक सूचि नीयेना सरनामे पत्र लपीने निःशुल्क मंगावो.

प्राप्तिस्थान : गायत्री ज्ञानपीठ, जूना वाडज, अमदावाड टे.नं. ०७६ २७५५७२५२

प्रकाशन : युग निर्माण योजना विस्तार ट्रस्ट, गायत्री तपोभूमि, मथुरा-३

फोन : ०५५५-२५३०१२८, फेक्स : ०५५५-२५३०२००